

SP wil maatregelen

Kamervragen over inning griffierecht

Trudeke Sillevis Smitt

SP-Kamerlid Jan de Wit heeft VVD-minister Ivo Opstelten van Veiligheid en Justitie gevraagd of hij maatregelen wil nemen om de problemen bij de inning van het griffierecht in civiele zaken op te lossen. Aanleiding is een artikel in het *Advocatenblad* van april, waarin die problemen aan de orde komen.

Advocaten ontvangen soms ten onrechte losse nota's terwijl ze een rekening-courant bij het desbetreffende gerecht hebben, of ze ontvangen de nota's die ze wel zouden moeten krijgen (te) laat. En het is niet altijd duidelijk voor welk soort zaken vanuit welk gerecht griffierecht wordt geheven. De Nederlandse Orde van Advocaten krijgt hierover met enige regelmaat klachten van advocaten.

De druk op tijdige betaling is hoog, omdat te late betaling kan leiden tot vertraging in de procedure of zelfs niet-ontvankelijkheid. Deken Jan Loorbach en portefeuillehouder in de Algemene Raad van de Orde Hans Vogels schreven hierover op 25 maart een brief aan de Raad voor de rechtspraak. Daarin vragen zij om coullance als de vertraging in de betaling mede het gevolg is van omstandigheden waar de advocatuur niets aan kan doen.

De Wit vraagt de minister onder meer of hij het ermee eens is dat zo veel mogelijk moet worden voorkomen dat rechtszaken stranden omdat het griffierecht niet tijdig is betaald. Ook wil hij weten of de minister onderzoek wil doen en de problemen wil aanpakken. Verder informeert het SP-Kamerlid naar de stand van zaken van zijn motie die in het najaar door de Tweede Kamer werd aangenomen. In die motie wordt gepleit voor uniformering van het systeem van griffierechtheffing. De Wit vraagt nu of de problematiek rond de 'inning aan de poort' daarbij kan worden betrokken.

Column

Lange tenen

Matthijs Kaaks

De Nederlandse politie waakt over haar imago in de media. Het *vigilant ut quiescant* heeft daardoor een geheel nieuwe lading gekregen. Daarom kreeg de producent van de televisieserie *Dokter Tinus* te horen dat de heilige hermandad zich stoort aan de knulligheid van dorpsagent Ken in de serie.

Sinds januari moeten alle televisie- en filmmakers die gebruik willen maken van het politielogo, uniformen of kenmerkende strepen vooraf toestemming vragen aan de propaganda-afdeling van het korps. Wie dat niet doet, ontvangt een waarschuwingsbrief met de tekst: 'De politie herkent zich niet in het beeld dat van de politie wordt neergezet.'

Weinig is slechter voor het imago van een overheid dan het zich openlijk drukmaken over het eigen imago. Dat de politie zich niet wil herkennen in de klunzige Ken die in aflevering vier naar dokter Tinus gaat omdat hij met zijn potentie worstelt, wekt overigens geen verbazing. In het fictieve dorpje Wourkem zijn namelijk geen schietincidenten. Geen arrestanten die door politiehonden worden verscheurd. Geen rossende ME'ers. De politie zou graag een scheutje harde realiteit toegevoegd zien.

In de jaren negentig deelden agenten nog roze potloden uit op homofestivals met de tekst 'werken bij de politie *de Baan*'. Het leverde toen een sommatiebrief op van de ABN AMRO Bank die zich beriep op haar merkrechten op *de Bank*.

Het kan verkeren. Tegenwoordig blijkt de politie zelf merkrechten te hebben.

Welk beeld wil de politie zelf eigenlijk neerzetten? Ik hoor het de brigadier van de communicatieafdeling zeggen: 'Nou, dat softe imago past niet meer zo bij ons. Met de huidige tijdgeest neigen we wat meer naar Dirty Harry.' En een gezonde Hollandse Dirty Harry worstelt natuurlijk niet met zijn potentie.

Dat overheden serieus aan reputatiemanagement gaan doen, ja dat ze zich zelfs als bezitters van eer en goede naam gaan beschouwen, is een gevaarlijke ontwikkeling. Het is dan nog een kleine stap om te betogen dat we de staat niet mogen beledigen.

Enkele jaren geleden procedeerde de provincie Limburg tegen een klokkenluider die de provincie corrupt had genoemd. De dwaze provincie vond dat zij net als een burger grondrechten had en zij door de verdachtmaking in haar 'persoonlijke integriteit' was aangetast.¹ Niet alleen werd de provincie weggehoond door de Rechtbank Roermond. Later bleek dat verschillende provinciebestuurders inderdaad van corruptie werden verdacht.

Wanneer de overheid lange tenen krijgt, is het aan de burger om daar stevig op te trappen.

¹ Rechtbank Roermond, 5 november 2008, LJN: BG3846.